

Život nie je pes,
je to suka.

Ján Marton

Život nie je pes, je to suka
Ján Marton

Text © Ján Marton, 2009
© HLADOHLAS Group, s.r.o.
Martin 2009
hirax@hiraxrecords.sk

ISBN 978-80-970013-0-8

Venované: Darinke a Zuzke

*„Ja píšem z lona, z temnej strany bolesti,
zo špičky pera utrpenia“.*
Charles Bukowski

Láska a ten istý kolobeh neskutočne veľkých vecí

Boh si otvoril second hand
a dal na všetko akciu
tri plus jedna zadarmo

(jedna svätožiara)

pankáčom to bolo jedno
a mne sa tiež jablko hriechu
nie a nie zmeniť na vyschnutý ohryzok

...

„strašne silno ťa ľúbim
a sľubujem že už viac nebudem
plúť opitý na hviezdy“

ktoré budú padať iným do iného sveta

...

veď Boh vie čo robí

Nenechajte si zobrať svoj svet na Mars

mám viac lások
som kurva na pohľadanie
čo češe ráno nebu
strapaté vlasy

čítam tvoj smiech z dúhy
a v závetrí čakám
na lepšie básne
ktoré nikdy neprídu

otváram svetu nové cesty
opíjam sa inými planétami
a tebe láska píšem zákerné esemesky
aby si skúsila ešte raz

pripraviť ma o rozum

Jeseň

si jedna
z mojich tisícich
zimomriavok

tvoje farby
sa smejú na mojich
zelených očiach

a posielajú
listy
nádeje

ochutnávam ňa
steblo po steblo
a otváram náruč teplého dažďa

všetko len a len
pre teba
lebo viem že iba ty

si ma včera počula
kúsok po kúsku
umierať

O spisovateľovi

nechceli si priznať
že ich jeho slová

prenasledujú už aj
na krátkych tratiach alibizmu

našfastie bohovia
si to všimli

a naklonili sa mu
ešte skôr

ako to tu na Zemi zabalil
a s hodnoverným pokojom génia

im tak rozkopal
všetky rite

Pocta ozajstnému básnikovi

jedného slnečného dňa
neprídem do roboty
a krásne bruško
mojej milenky
osirie

na mramorovej platni
s krížom a dvoma dátumami
budem mať
smutný citát veľkého básnika

ktorý sa tiež
upil k smrti
s tým rozdielom
že on už ani nedúfal

Okamih

vrcholky stromov
nazerajú mi
do prázdneho
pozadia mojej izby

nakláňajú sa
dúfajúc v okamih
pre ktorý mali
dôvod rásť do takých výšav

s hrôzou však zisťujú
že desiatky rokov rástli
aby prišli na to že nie sú
až tak bezbranne opustené
ako sa im zdalo

Večera

„keď ma prestane bolieť hlava určite sa obesím“

povedal som si raz
v jednej provizórnej posteli
s jednou nóbl
nevestou

nebola to až tak celkom
moja nevesta
ale dobre to znie
a tieto verše už aj tak nič nezmenia

vyvracal som sa na krásny
plyšový koberec
a umyl si zuby
vonku pršalo a mne bolo smutno

smrdelo mi z úst
smrdeli mi nohy
smrdel mi celý svet
a smrdelo aj toto – niečím nepriestrelným

všetko pršalo do fialova
a už-už som sa chystal kúpiť si lano z druhej ruky
keď v tom zazvonil telefón a ty si mi zachránila život otázkou:
„kde si preboha? veď máme ísť na večeru ku Svoradovcom“

Slovo topiace sa v žumpe plnej vyhasnutých hviezd

láska:
si až príliš ozajstná
na to aby si neexistovala

...

umieram hlboko v твоjich päťách
rehoceť sa ukazujúť prostredník
kamennej soche milencov

a držím ti palce

O slovách

zvuky zvonov ostali
niekde vo vzduchu
ako ťažké mračná
pred vyvrátením podoby

ty nahá ako prst
ostala si v mojich predstavách
aj po zbytočnom kvílení
o konci sveta

všetko ide ďalej
a ja ako po masle
dýcham na sklo
veď ide len o slová

a ty? ty sa im len usmievaš
a ony ti tak krásne prihrávajú
že až ľúto nedať z toho gól
len škoda že ja stojím v ofsajde

Na Valentína

som ňa pozval na romantickú večeru
keď som hodinu meškal a dovalil sa
do reštaurácie v objatí s Edom a na mol
spievajúc si šláger od Zóny A

s plačom si povedala
že to mala byť naša intímna chvíľka

...

„sranie je intímna chvíľka!!!“
povedal som

Edo sa rozrehotal
odplíul na červený koberec
a tak sme šťastne spolu
dospievali refrén
od punkovej legendy

...

dodnes nechápem prečo si sa nepridala

Boli to dievčatá

keď sa pozerám do tváří
a chrupov tých žien

čo boli kedysi dievčatami
mávam pokojný spánok

do duše vkráda sa mi
pocit istoty

vtedy z ich šedivých vlasov
a skúseností pokrivkávam na ľavú

keď cítim kilá na ich telách
v tom kúsku nespravodlivosti

vidím podivínov i milencov
líhať si vedľa nich na tú istú trávu

Dobré ráno

sviežosť sa mi bála
pozrieť do očí
aj keď sme tam boli
takmer sami

a dnešný horoskop
mi tiež
neveštil
nič dobré

no ja som sa na teba usmial

a prikryl ten nahý kúsok tela
v ktorom som včera večer
stratil dôvod
na akúkoľvek reč

Ked' som bol v Bratislave

počkal som kým zapadne extra pálivé slnko
oholil tvár muža čo býval kedysi
malým chlapcom
a vybral sa do Moulin Rouge

to dievča pri tyči bolo tak strašne mladé
a tak zle krútilo zadkom že by mala radšej viac času tráviť
v centre voľného času pre deti a mládež
na tanečnom krúžku

dnes zaspávam oveľa skôr
a sukne ma tiež až tak neberú ako kedysi
napadlo mi
že asi starnem

dopil som nechutne drahé pivo
zaľahol v kurevsky drahej
hotelovej izbe
a napísal ti esemesku

o veľmi ťažkom dni

Odkaz

v dobe internetu
a tvrdých drog
fukám si na čelo

babka@dedko.nebo

keby ste to tu tak videli
nepobudli by ste dlho

posielam krátky e-mail
a hladkám si pearcing na bradavke

Myš

napadlo jej
žeby aspoň nachvíľku
chcela byť človekom

v tom jej klepec
prefal
slabunký väz

teraz sedí
na okraji neba
hojdá chvostíkom

a neverí že tam na Zemi
je to všetko naozaj tak
a ešte trochu horšie

Čin

na zdravie
nahým oparom
nad zastávkou
číslo osem

na zdravie
všetkým muchám
míťvym
v rannej rose

na zdravie
dvom ružovým kopčekom
tvojho krásneho
stebľa

na zdravie
asfaltovému slnku
vraždiaceho
sveta

na zdravie
všetkým nociam
do ktorých som
až k smrti pil

na zdravie
všetkým vám
ktorých som zneužil
len pre tento rým